

KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, achtste kamer, op 15 januari 1996 door de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering "houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de bodemsanering", heeft op 18 januari 1996 het volgend advies gegeven :

Volgens artikel 84, tweede lid, dat bij de wet van 15 oktober 1991 is ingevoegd in de gecoördineerde wetten op de Raad van State, moeten in de adviesaanvraag de redenen worden aangegeven tot staving van het spoedeisend karakter ervan.

In het onderhavige geval luidt die motivering als volgt :

- "- het is dringend noodzakelijk nadere uitvoeringsbepalingen vast te stellen teneinde het decreet betreffende de bodemsanering een juridische en praktisch werkbare inhoud te geven;
- bepaalde bepalingen hebben betrekking op de uitvoering van artikel 4 van het decreet dat reeds op 29 april 1996 in voege treedt".

*

* *

Gelet op de korte termijn welke hem voor het geven van zijn advies wordt toegemeten, heeft de Raad van State zich moeten bepalen tot het maken van de hiernavolgende opmerkingen.

*

* *

.../...

ALGEMENE OPMERKINGEN.

1. Het voor advies voorgelegde ontwerp-besluit strekt ertoe de voor de toepassing van het decreet van 22 februari 1995 betreffende de bodemsanering vereiste reglementaire uitvoeringsbepalingen vast te stellen.

2.1. Zoals wordt aangegeven in de aanhef van het ontwerp (zesde tot elfde lid), dient de rechtsgrond voor de ontworpen regeling te worden gezocht in de artikelen 3, §§ 1, 3 en 7, 4, § 5, 7, § 1, 8, § 1, 23, § 3, en 29 van het decreet van 22 februari 1995.

2.1.1. Het voornoemde artikel 3, § 1, draagt de Vlaamse regering op, binnen één jaar na de inwerkingtreding van het decreet, een lijst op te stellen van de inrichtingen en activiteiten die bodemverontreiniging kunnen veroorzaken. Artikel 2 en bijlage 1 bij het ontwerp geven uitvoering aan die decreetsbepaling.

2.1.2. Luidens artikel 3, § 3, van het voornoemde decreet van 22 februari 1995 kan de Vlaamse regering bij algemene maatregel bepalen dat de exploitanten van bepaalde categorieën van inrichtingen of activiteiten die opgenomen zijn in de in paragraaf 1 bedoelde lijst, binnen een door haar bepaalde termijn en vervolgens periodiek volgens de door haar bepaalde periodiciteit, op eigen kosten moeten overgaan tot een oriënterend bodemonderzoek. Op die bepaling zijn de artikelen 4 en 5 van het ontwerp gegrond.

.../...

2.1.3. Artikel 3, § 7, van het bodemsaneringsdecreet draagt aan de Vlaamse regering de bevoegdheid op om de voorwaarden en de procedure vast te stellen voor de erkenning van de bodemsaneringsdeskundigen. De bedoelde erkenningsvoorwaarden en -procedure maken het voorwerp uit van de artikelen 6 tot 21 van het ontwerp en van bijlage 2.

2.1.4. Overeenkomstig artikel 4, § 5, eerste lid, van het meergenoemde decreet van 22 februari 1995 dient de Vlaamse regering nadere regels vast te stellen met betrekking tot de inrichting, de werking en de toegankelijkheid van het in die bepaling bedoelde register van de verontreinigde gronden. Luidens het tweede lid van diezelfde decreetsbepaling kan de regering de afgifte van bodemattesten afhankelijk stellen van de betaling van een retributie. Die bepalingen vormen de rechtsgrond voor de artikelen 22 tot 30 van het ontwerpbesluit.

2.1.5. Luidens artikel 7, § 1, van het decreet dient de Vlaamse regering bodemsaneringsnormen op te stellen. De artikelen 31 en 32 en bijlage 3 bij het ontwerp geven uitvoering aan dat voorschrift.

2.1.6. Artikel 8, § 1, van het decreet bepaalt dat de Vlaamse regering "achtergrondwaarden voor de bodemkwaliteit" dient vast te stellen welke door de bodemsanering moeten worden gerealiseerd. De bedoelde achtergrondwaarden maken het voorwerp uit van de artikelen 33 en 34 en van bijlage 4 bij het ontwerp.

.../...

2.1.7. Overeenkomstig artikel 23, § 3, van het decreet van 22 februari 1995 dient de Vlaamse regering nadere bepalingen uit te werken met betrekking tot de procedure voor de behandeling van het beroep waarin paragraaf 1 van dat artikel 23 voorziet. De artikelen 36 en 37 van het ontwerp strekken ertoe die decreetsbepaling ten uitvoer te leggen.

2.1.8. Luidens artikel 29 van het decreet ten slotte bepaalt de Vlaamse regering de manier waarop de financiële zekerheden moeten worden gesteld tot waarborg van de verbintenissen van wie bodemsaneringsmaatregelen uitvoert. Die bepaling vormt de rechtsgrond voor de artikelen 38 tot 43 van het ontwerp.

2.2. Voor sommige bepalingen van het ontwerp blijkt geen rechtsgrond te kunnen worden gevonden in het meergenoemde decreet van 22 februari 1995 of in enige andere decretale of wettelijke regeling of dient op zijn minst voorbehoud te worden gemaakt omtrent het voorhanden zijn van een voldoende rechtsgrond.

In dat verband wordt verwezen naar de bijzondere opmerkingen die hierna worden gemaakt met betrekking tot de artikelen 5, 21, 23, 24, 29, 30, § 4, en 44.

3. In een aantal bepalingen van het ontwerp worden, meestal woordelijk, bepalingen van het decreet van 22 februari 1995 overgenomen. Dat is inzonderheid het geval in de artikelen 3, 24, 26, 35 en 36 van het ontwerp.

.../...

Het overnemen in een lagere regeling (het ontwerp) van bepalingen van een hogere regeling (het decreet) dient vanuit wetgevingstechnisch oogpunt te worden afgeraden. Niet alleen is een dergelijke werkwijze overbodig op het normatieve vlak aangezien ze geen nieuwe norm tot stand brengt, maar bovendien kan ze tot verwarring leiden over de precieze aard van het in de lagere regeling opgenomen voorschrift en kan ze inzonderheid aanleiding ertoe zijn dat later uit het oog verloren wordt dat alleen de hogere regelgever het betrokken voorschrift kan wijzigen.

Het overnemen van decreetsbepalingen in een uitvoeringsbesluit kan dan ook alleen worden gedoogd in zoverre zulks noodzakelijk is voor de leesbaarheid van het besluit, in welk geval een verwijzing naar het betrokken artikel van het decreet het aangewezen middel zal zijn om de aard van de betrokken bepaling herkenbaar te houden.

BIJZONDERE OPMERKINGEN.

Aanhef.

1. Er bestaat geen wettelijke verplichting om de redenen die het spoedeisend karakter van de adviesaanvraag staven, in de aanhef van het ontworpen besluit te vermelden. Het tweede lid van de aanhef dient derhalve te worden weggelaten.

.../...

2. Vóór de verwijzing naar het advies van de Raad van State dienen de volgende leden in de aanhef te worden ingevoegd :

"Gelet op het advies van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen, gegeven op 6 juli 1995;

Gelet op het advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen, gegeven op 12 juli 1995;"

3. Het zesde tot het twaalfde lid van de aanhef, waarin overwegingen zijn opgenomen betreffende de rechtsgrond van de ontworpen regeling, behoren te worden geschrapt. Die consideransen kunnen beter worden vervangen door een opsomming, in het eerste lid van de aanhef, van de artikelen van het decreet van 22 februari 1995 die de vereiste rechtsgrond bieden voor de ontworpen bepalingen.

Artikel 2.

1. Luidens het bepaalde in het tweede lid van paragraaf 1 van dit artikel zijn, in de lijst opgenomen in bijlage 1, "de categorieën (lees : de inrichtingen en de activiteiten) voorafgegaan door een nummer dat overeenstemt met de indelingsrubriek ... van het VLAREM" en is die nummervermelding "louter indicatief".

.../...

Die precisering zou beter in de bijlage zelf worden opgenomen (bijvoorbeeld als een voetnoot bij de vermelding "Nummer" aan het begin van bijlage 1).

2. Luidens paragraaf 2 vallen "tijdelijke en verplaatsbare inrichtingen" niet onder de toepassing van hoofdstuk II van het ontworpen besluit.

Zoals werd verduidelijkt door de gemachtigde van de regering moet die bepaling "niet cumulatief geïnterpreteerd worden". Opdat een inrichting buiten het toepassingsgebied van hoofdstuk II zou vallen, volstaat het m.a.w. dat ze hetzij een "tijdelijk" karakter heeft, hetzij "verplaatsbaar" is, en is niet vereist dat ze tegelijkertijd "tijdelijk en verplaatsbaar" is. Om dit duidelijker tot uitdrukking te brengen vervange men de woorden "Tijdelijke en verplaatsbare inrichtingen ..." door "Tijdelijke inrichtingen en verplaatsbare inrichtingen ...".

Artikel 3.

Het bepaalde in dit artikel is de bijna woordelijke overname van artikel 3, § 2, van het decreet van 22 februari 1995. Overeenkomstig de algemene opmerking 3 hiervoren moet dit artikel derhalve uit het ontwerp worden weggelaten.

In de inleidende zin van artikel 4, § 1, dient dan het woord "bovendien" te worden geschrapt. Die paragraaf zou dienvolgens best aanvangen met de woorden :

.../...

"Buiten de gevallen bedoeld in artikel 3, § 2, van het decreet, moeten de exploitanten ...".

Artikel 4.

1. Luidens het tweede lid van paragraaf 1 van dit artikel zijn "de categorieën van inrichtingen of activiteiten die niet vallen onder de in het eerste lid bedoelde «bijkomende onderzoeken», onder de kolom "categorie" (in bijlage 1) aangeduid met de letter 0".

Volgens de gemachtigde van de regering moet die bepaling worden begrepen in die zin dat voor de bedoelde inrichtingen en activiteiten "de verplichting van het uitvoeren van een oriënterend bodemonderzoek enkel (geldt) bij overdracht, sluiting van de inrichting of stopzetting van de activiteit". Voor die inrichtingen en activiteiten gelden m.a.w. alleen de bepalingen van artikel 3, § 2, van het decreet, en niet de voorschriften van artikel 4, § 1, eerste lid, van het ontwerp.

Die bedoeling kan eenvoudiger en duidelijker tot uiting worden gebracht door het tweede lid als volgt te redigeren :

"De verplichtingen bedoeld in het eerste lid gelden niet voor de inrichtingen en activiteiten die in bijlage 1 zijn aangeduid als behorend tot categorie 0".

.../...

2. Gelet op de toelichting verstrekt door de gemachtigde van de regering, schrijve men in fine van paragraaf 2 :

"... van toepassing zijnde categorie met de hoogste frequentie wat de periodiciteit van het oriënterend bodemonderzoek betreft".

Artikel 5.

Luidens dit artikel "(worden) bodemonderzoeken en bodemsaneringsprojecten die vóór 1 december 1996 werden uitgevoerd en waarvan de resultaten aan de OVAM werden overhandigd, ... gelijkgesteld met een oriënterend bodemonderzoek, een beschrijvend bodemonderzoek of een bodemsaneringsproject indien deze aan de voorschriften van het decreet en dit uitvoeringsbesluit beantwoorden of werden uitgevoerd volgens de regels van de goede praktijk aanvaard door de OVAM".

De gemachtigde van de regering heeft met betrekking tot die bepaling de volgende toelichting verstrekt :

"Artikel 5 moet in samenhang gezien worden met artikel 21. Bodemonderzoeken en bodemsaneringsprojecten moeten volgens het decreet opgesteld en uitgevoerd worden onder leiding van een erkend bodemsaneringsdeskundige. Vele bedrijven hebben in het kader van een zorgvuldige bedrijfsvoering reeds een bodemonderzoek of bodemsaneringsproject opgesteld of uitgevoerd. Vermits er nog geen uitvoeringsbesluit is, kunnen deze onderzoeken en projecten niet onder leiding van een erkend bodemsaneringsdeskundige uitgevoerd zijn en voldoen ze

.../...

dus niet aan de bepalingen van het decreet. De meeste onderzoeken en projecten zijn echter wel op een degelijke manier uitgevoerd. De bedoeling is om deze onderzoeken en projecten te aanvaarden als een oriënterend bodemonderzoek, beschrijvend onderzoek of bodemsaneringsproject op voorwaarde dat ze beantwoorden aan de regels van een goede praktijk die aanvaard worden door de OVAM, de terzake bevoegde administratie. De datum van 1 december 1996 is gekozen om de deskundigen de nodige termijn te geven om zich te laten erkennen overeenkomstig de procedure voorzien in het decreet. Artikel 21 bepaalt dat de bodemsaneringsdeskundige die een bodemonderzoek uitgevoerd heeft volgens de regels van goede praktijk aanvaard door de OVAM, erkend wordt voor deze onderzoeken zodat ze in feite door een erkend bodemsaneringsdeskundige uitgevoerd werden. Artikel 3, § 7, geeft aan de Vlaamse regering de bevoegdheid om de voorwaarden en de procedure voor de erkenning van bodemsaneringsdeskundigen te bepalen. In de overgangsbepaling kan de Vlaamse regering dus bepalen dat de erkenning verleend wordt voor een bepaald onderzoek indien het volgens regels van goede praktijk, te beoordelen door de OVAM, uitgevoerd werd. Dit wordt tevens ingegeven door de werkbaarheid en rechtszekerheid van het decreet".

Hoe plausibel deze verantwoording vanuit een pragmatisch oogpunt ook moge zijn, toch kan de Raad van State niet anders dan vaststellen dat de bedoelde bodemonderzoeken en -saneringsprojecten, doordat ze niet werden of worden opgesteld of uitgevoerd door een erkend bodemsaneringsdeskundige, niet beantwoorden aan de uitdrukkelijke voorwaarde die op dat punt wordt gesteld respectievelijk door artikel 3, § 5 (wat oriënterende bodemonderzoeken betreft), door artikel 14, § 1 (inzake de beschrijvende bodemonderzoeken) en door artikel 15, § 2 (wat de saneringsprojecten betreft) van het decreet van 22 februari 1995. Noch die decreetsbepalingen, noch het door de gemachtigde aangevoerde artikel 7, § 3, bevatten de vereiste decretale

.../...

machtiging om bij overgangsmaatregel de geldigheid te erkennen van de bedoelde onderzoeken en projecten of om - in zekere mate zelfs retroactief - een erkenning te verlenen aan deskundigen. Bij ontstentenis van een uitdrukkelijke decretale bepaling terzake, dienen de artikelen 5 en 21 dan ook uit het ontwerp te worden weggelaten.

Artikel 8.

1. In dit artikel worden de voorwaarden bepaald waaraan een erkend bodemsaneringsdeskundige van type 1 moet voldoen. Die voorwaarden hebben deels betrekking op het verkrijgen van de erkenning (bijvoorbeeld die opgesomd onder a) tot f) van paragraaf 1, 1°) en deels op het behouden van de erkenning (bijvoorbeeld die vermeld onder g) tot k) van paragraaf 1, 1°). Om van dat onderscheid te doen blijken, kan het aanbeveling verdienen paragraaf 1 op te splitsen in twee leden, waarvan de inleidende zinnen als volgt zouden luiden :

- "Om als bodemsaneringsdeskundige van type 1 erkend te worden, dient men te voldoen aan de volgende voorwaarden :".

- "Om als bodemsaneringsdeskundige van type 1 erkend te blijven, dient men bovendien te voldoen aan de volgende voorwaarden :".

Een analoge opmerking geldt voor de inleidende zin van artikel 9, § 1.

.../...

2. De lijst van de erkenningsvoorwaarden dient aangevuld te worden overeenkomstig opmerking 2 bij artikel 15.

Deze opmerking geldt ook voor artikel 9.

Artikel 11.

In paragraaf 1, 10°, vervange men de woorden "ingeval de aanvrager ingeschreven is of behoort te zijn in een handelsregister" door de woorden "indien de aanvrager handelaar is".

Dezelfde opmerking geldt voor artikel 12, § 1, 11°.

Artikel 13.

1. De in dit artikel bepaalde termijnen voor het onderzoek van de ontvankelijkheid van de aanvraag tot erkenning als bodemsaneringsdeskundige (1°, eerste en vierde lid), voor het onderzoek ten gronde en de advisering over de aanvraag (2°), voor de beslissing over de aanvraag (3°, eerste lid) en voor de betekening van die beslissing (4°, eerste lid), gaan telkens in "op de dag volgend op de datum van het ontvangstbewijs van de aanvraag". De rechtszekerheid vereist dat in de ontworpen bepaling uitdrukkelijk het toezenden van dat ontvangstbewijs aan de aanvrager wordt

.../...

opgelegd en dat bovendien een termijn wordt vastgesteld waarbinnen het ontvangstbewijs moet worden verstuurd.

2. In het vierde lid van 1° schrijve men duidelijkheidshalve "... wordt de aangepaste of aangevulde aanvraag opnieuw bij aangetekend schrijven aan de OVAM toegestuurd" in plaats van "... wordt de aangepaste of aangevulde aanvraag opnieuw aan de OVAM voorgelegd volgens de procedure beschreven in artikel 10 van dit besluit".

3. De bepaling sub 2° kan vereenvoudigd worden door de eerste volzin ervan als volgt te redigeren :

"De OVAM onderzoekt de ontvankelijke aanvraag en stuurt deze, samen met haar advies, naar de Vlaamse minister".

Die volzin dient dan gevolgd te worden door een volzin in verband met de termijn voor het verzenden van de aanvraag en het advies (zie opmerking 1).

De redactie van 3°, eerste lid, en van 4°, eerste lid, kan op een analoge wijze worden vereenvoudigd.

Artikel 15.

1. Luidens paragraaf 1, 2°, van dit artikel kan de erkenning worden geschorst als de deskundige "kennelijk"

.../...

niet meer voldoet aan de erkenningsvoorwaarden. Het woord "kennelijk", dat aanleiding kan geven tot betwisting over de appreciatiebevoegdheid van de overheid, kan beter worden geschrapt : de erkenningsvoorwaarden moeten immers worden nagekomen en er is aanleiding tot schorsing van de erkenning (of tot intrekking ervan met toepassing van artikel 16, § 1, 2°, van het ontwerp) zodra de betrokkene niet meer blijkt te voldoen aan de erkenningsvoorwaarden.

Dezelfde opmerking geldt voor de zoëven vermelde bepaling van artikel 16 van het ontwerp.

2. De in paragraaf 1, 3°, opgenomen bepalingen in verband met de solvabiliteit van de bodemsaneringsdeskundige zouden, omwille van de interne samenhang van de ontworpen regeling, als erkenningsvoorwaarden moeten worden ingeschreven in de artikelen 8 en 9 van het ontwerp. Daarbij dient te worden verduidelijkt dat de onder a) van paragraaf 1, 3°, bedoelde bepalingen betrekking hebben op "de aanvrager die handelaar is" en die sub b) op "de aanvrager die geen handelaar is".

Artikel 16.

1. Ter inachtneming van het recht van verdediging behoort in de inleidende zin van paragraaf 1 van dit artikel - zoals in artikel 15, § 1, van het ontwerp - te worden voorzien in de verplichting om de betrokken deskundige voorafgaandelijk te horen.

.../...

2. Gelet op opmerking 2 bij artikel 15 dienen de bepalingen van artikel 16, § 3, geschrapt te worden.

Artikel 20.

Het is de Raad van State niet duidelijk of er geen tegenstrijdigheid bestaat tussen de onverenigbaarheid bepaald sub 2° van dit artikel en die bepaald sub 4°. Volgens het bepaalde in 2° levert immers de omstandigheid dat de deskundige "mede-eigenaar" is van de opdrachtgever een onverenigbaarheid op, terwijl dat volgens 4° niet het geval is wanneer de deskundige rechtstreeks of onrechtstreeks aandelen of deelbewijzen ter waarde van minder dan 5 % van het maatschappelijk kapitaal van de opdrachtgever bezit.

Artikel 21.

Wat dit artikel betreft, wordt verwezen naar de opmerking die bij artikel 5 van het ontwerp werd gemaakt. Het artikel dient uit het ontwerp te worden weggelaten.

Artikel 22.

Gelet op de opmerking die met betrekking tot artikel 5 van het ontwerp werd gemaakt, dienen, in paragraaf 2 van artikel 22, de woorden "alsook van de met een

.../...

oriënterend bodemonderzoek gelijkgestelde bodemonderzoeken als bedoeld in artikel 5 van dit besluit" te worden geschrapt.

Artikel 23.

Dit artikel strekt ertoe aan "alle besturen en alle lagere openbare diensten" de verplichting op te leggen om, "op eerste verzoek" alle nuttige gegevens te bezorgen aan de OVAM en aan de in opdracht van die instelling handelende deskundigen.

Voorzover in die bepaling met de term "(alle) besturen" wordt bedoeld op de eigen administratie waarover de Vlaamse regering "beschikt", overeenkomstig artikel 87, § 1, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, doet zich, wat betreft de bevoegdheid van de regering om die bepaling vast te stellen, geen moeilijkheid voor.

Er rijst echter wel een probleem van rechtsgrond, in zoverre onder de term "alle besturen en alle lagere openbare diensten" zouden zijn begrepen, de autonome instellingen van het Vlaamse Gewest of de Vlaamse Gemeenschap, de diensten van andere Gewesten en Gemeenschappen, de diensten en instellingen van de federale overheid en de diensten van provincies en gemeenten.

Wat de autonome openbare instellingen van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest betreft, moet er

.../...

immers op worden gewezen dat de regering aan die instellingen slechts opdrachten kan geven in zoverre het organieke decreet betreffende die instellingen in die mogelijkheid voorziet. Bij ontstentenis van een dergelijke bepaling en gelet op de principiële autonomie van die instellingen, komt het aan de door de decreetgever aangewezen organen van die instellingen toe om de werking van de diensten van de instelling te regelen.

Wat de diensten en instellingen van de federale overheid of van de andere Gemeenschappen en Gewesten betreft, dient te worden opgemerkt dat de door of krachtens de Grondwet gevestigde autonomie die respectievelijk de Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten binnen hun eigen bevoegdheidssfeer hebben, een principieel beletsel vormt voor het Gewest om taken op te dragen aan die instellingen en diensten.

Dat principiële bezwaar kan slechts uit de weg worden geruimd door het sluiten van een samenwerkingsakkoord als bedoeld in artikel 92bis, § 1, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

In zoverre met de term "lagere openbare diensten" bedoeld wordt op de diensten van provincies en gemeenten (zoals door de gemachtigde van de regering werd bevestigd), dient er ten slotte op te worden gewezen dat artikel 46 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen weliswaar voorziet in de mogelijkheid voor de Gemeenschappen en de Gewesten om de overheden van de provincies en de gemeenten te belasten met de uitvoering van

.../...

de decreten en de reglementen, doch dat die opdracht moet uitgaan van het bevoegde orgaan van de Gemeenschappen en de Gewesten, met name van de decreetgever. Bij ontstentenis van een uitdrukkelijke decretale bepaling in die zin, moet derhalve worden vastgesteld dat de regering niet de bevoegdheid heeft om aan de diensten van provincies en gemeenten de verplichting op te leggen om de bedoelde nuttige gegevens mee te delen.

De conclusie uit wat voorafgaat moet dan ook zijn dat voor artikel 23 van het ontwerp slechts in zeer beperkte mate de vereiste rechtsgrond voorhanden is.

Artikel 24.

1. In dit artikel worden de gegevens opgesomd die in het register van de verontreinigde gronden worden opgenomen, beheerd en bewaard.

De bepalingen van paragraaf 1, 1° en 2°, zijn de woordelijke overname van artikel 4, § 2, a) en b), van het decreet van 22 februari 1995. Overeenkomstig de algemene opmerking 3 hiervoren dienen deze bepalingen derhalve uit het ontwerp te worden weggelaten.

2. Luidens artikel 24, § 1, 3°, van het ontwerp dient in het register van de verontreinigde gronden, benevens de informatie bedoeld in artikel 4, § 2, van het decreet,

.../...

bovendien de vermelding te worden opgenomen van de aanmaningen tot het uitvoeren van een beschrijvend bodemonderzoek welke de OVAM, op grond van de artikelen 38, § 1, en 39, § 1, van het decreet, tot de overdrager heeft gericht, evenals de vermelding van de uitvoering van de verplichtingen welke aan de overdrager werden opgelegd krachtens de artikelen 38, § 2, en 39, § 2, van het decreet. Die gegevens dienen, overeenkomstig artikel 29, § 1, tweede lid, van het ontwerp, eveneens te worden vermeld in de door de OVAM af te geven bodemattesten.

De vraag rijst of die regeling verenigbaar kan worden geacht met de bepalingen van artikel 4, §§ 2 en 4, van het decreet waarin - ogenschijnlijk op beperkende wijze - wordt bepaald welke gegevens moeten worden opgenomen respectievelijk in het register van de verontreinigde gronden en in het bodemattest. Binnen de hem voor het geven van zijn advies toegemeten termijn, heeft de Raad van State niet kunnen nagaan of voor de bedoelde bepalingen van de artikelen 24, § 1, 3°, en 29, tweede lid, een voldoende rechtsgrond kan worden gevonden in artikel 4, § 5, eerste lid, van het decreet luidens hetwelk de Vlaamse regering de nadere regels vaststelt met betrekking tot "de inrichting, de werking en de toegankelijkheid van het register van de verontreinigde gronden".

3. Rekening houdend met opmerking 1 hiervoren, moeten in de inleidende zin van paragraaf 2 de woorden "De in punt 1°, a) van § 1 bedoelde kadastrale gegevens ..." worden

.../...

vervangen door "De in artikel 4, § 2, a), van het decreet bedoelde kadastrale gegevens ...".

Artikel 26.

Dit artikel is de loutere overname van het bepaalde in artikel 4, § 4, eerste lid, van het decreet van 22 februari 1995. Overeenkomstig de algemene opmerking 3 hiervoren dient het artikel derhalve uit het ontwerp te worden weggelaten.

Artikel 29.

1. Aangezien, overeenkomstig artikel 27, § 2, 1°, van het ontwerp, de vermelding van de in die bepaling bedoelde gegevens in de aanvraag tot het verkrijgen van een bodemattest voorgeschreven is "op straffe van onontvankelijkheid", kan het volstaan in artikel 29, § 1, eerste lid, te schrijven "Als een aanvraag ... ontvankelijk wordt bevonden, ..." in plaats van "Als een aanvraag ... volledig en ontvankelijk wordt bevonden, ...".

In paragraaf 2 dienen om dezelfde reden de woorden "onvolledig en/of onontvankelijk" te worden vervangen door "ontvankelijk".

2. In verband met de in paragraaf 1, tweede lid, opgenomen verwijzing naar artikel 24, § 1, 1° en 3°, wordt

.../...

verwezen naar de opmerkingen 2 en 3 bij artikel 24 van het ontwerp.

Artikel 30.

1. Luidens de eerste volzin van paragraaf 2 van dit artikel zijn de in paragraaf 1 bedoelde ambtenaren van de OVAM "gehouden tot het beroepsgeheim".

Voorzover deze bepaling betrekking heeft op het beroepsgeheim als bedoeld in artikel 458 van het Strafwetboek, dient ze als overbodig te worden geschrapt.

In zoverre de ontworpen bepaling ertoe strekt de bekendmaking door de betrokken ambtenaren van de (niet door het beroepsgeheim gedekte) gegevens van het register van de verontreinigde gronden te beperken, lijkt ze niet bestaansbaar te zijn met het in artikel 32 van de Grondwet ingeschreven principe van de openbaarheid van bestuursdocumenten, noch met de bepalingen van de richtlijn 90/313/EEG van de Raad van 7 juni 1990 inzake de vrije toegang tot milieu-informatie, noch met het decreet van 23 oktober 1991 betreffende de openbaarheid van bestuursdocumenten in de diensten en instellingen van de Vlaamse regering, noch ten slotte met het spreekrecht dat aan de ambtenaren wordt toegekend door artikel 3 van het koninklijk besluit van 26 september 1994 tot bepaling van de algemene principes van het administratief en geldelijk statuut van de rijksambtenaren die van toepassing zijn op het personeel van de diensten van de Gemeenschaps- en Gewestregeringen en van de

.../...

Colleges van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en van de Franse Gemeenschapscommissie, alsook op de publiek-rechtelijke rechtspersonen die ervan afhangen.

2. Paragraaf 4 van dit artikel strekt ertoe de in paragraaf 1 bedoelde ambtenaren van de OVAM toegang te verlenen tot het Rijksregister. Overeenkomstig artikel 5 van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen, komt het alleen de Koning toe machtiging te verlenen tot raadpleging van het Rijksregister. Paragraaf 4 dient derhalve te worden geschrapt.

Artikel 32.

Luidens dit artikel dienen alle monsternemingen en analyses uitgevoerd te worden volgens methodes "goedgekeurd door de OVAM". In zoverre de aldus aan de OVAM verleende bevoegdheid van reglementaire aard zou zijn, is die bepaling niet verenigbaar met het voorschrift van artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen luidens hetwelk de regering de verordeningen maakt en de besluiten neemt die voor de uitvoering van de decreten nodig zijn.

Dezelfde opmerking geldt voor de analoge bepaling van artikel 34 van het ontwerp.

.../...

Artikel 35.

1. De paragrafen 1 en 3 tot 6 van dit artikel nemen uitsluitend bepalingen over van artikel 18 van het decreet van 22 februari 1995. Overeenkomstig de algemene opmerking 3 hiervoren moeten die paragrafen derhalve uit het ontwerp worden weggelaten.

2. Rekening houdend met de voorgaande opmerking, dienen in paragraaf 2 (welke het enige lid van artikel 35 wordt) de woorden "Het in § 1 bedoelde beroep" te worden vervangen door "Het in artikel 18 van het decreet bedoelde beroep". Het vaststellen van die bepaling van het ontwerp kan worden ingepast in de algemene uitvoeringsbevoegdheid welke de regering ontleent aan het voornoemde artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

Artikel 36.

1. Ook in dit artikel worden bepalingen van het meergenoemde decreet van 22 februari 1995 overgenomen. Dit is meer bepaald het geval met paragraaf 1 (zie artikel 23, § 1, eerste volzin, van het decreet), met de bepaling van paragraaf 2, in fine, luidens welke het beroep moet worden ingesteld "binnen een termijn van dertig dagen te rekenen vanaf de betekening van de beslissing van de OVAM" (zie artikel 23, § 2, van het decreet) en met paragraaf 3 (zie artikel 23, § 1, tweede volzin, van het decreet). Deze

.../...

bepalingen moeten derhalve eveneens uit het ontwerp worden weggelaten.

2. Gelet op de voorgaande opmerking moeten in paragraaf 2 (die paragraaf 1 wordt) de woorden "in § 1 bedoelde beroep" worden vervangen door "in artikel 23 van het decreet bedoelde beroep".

Artikel 37.

Men vervange in het laatste lid van dit artikel de woorden "betreffen vervaltermijnen" door "zijn voorgescreven op straffe van verval".

Artikel 44.

Dit artikel legt aan de gemeenten de verplichting op om een "gemeentelijke inventaris" op te stellen van gronden waarop een inrichting gevestigd was of een activiteit uitgevoerd werd waardoor bodemverontreiniging kon worden veroorzaakt. Er blijkt in het decreet van 22 februari 1995 geen bepaling voorhanden te zijn waarop de regering kan steunen om die verplichting aan de gemeenten op te leggen. De artikelen 4, § 3, 16, § 5, en 17, § 3, van het decreet dragen aan de gemeenten weliswaar bepaalde taken op, doch van het opstellen van een inventaris als bedoeld in artikel 44 van het ontwerp, is in die bepalingen geen sprake. Bij ontstentenis van de vereiste rechtsgrond dient

.../...

het artikel derhalve uit het ontwerp te worden weggelaten (1).

Artikel 45.

1. Uit paragraaf 1, 4°, van dit artikel volgt dat artikel 1 van het ontworpen besluit in werking zal treden de dertigste dag volgend op de dag van de bekendmaking van het besluit in het Belgisch Staatsblad. Die inwerkingtredingsregeling is niet logisch, gelet op de samenhang van de in artikel 1 van het ontwerp opgenomen definities met de bepalingen die krachtens artikel 45, § 1, 1° tot 3°, op een andere datum in werking treden.

2. In paragraaf 1, 3°, dienen de woorden "zijnde gelijktijdig met het artikel 4 van het decreet", die kennelijk louter als toelichting bedoeld zijn, te worden geschrapt.

(1) Wat het vereiste van een uitdrukkelijke decretale machtiging betreft, wordt verwezen naar de opmerking die terzake bij artikel 23 van het ontwerp werd gemaakt.

De kamer was samengesteld uit

de Heren :	W. DEROOVER,	kamervoorzitter,
	P. LEMMENS,	staatsraden,
	L. HELLIN,	
Mevrouw :	F. LIEVENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. B. SEUTIN, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld door Mevr. M.-C. CEULE, eerste referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

F. LIEVENS.

W. DEROOVER.